

lupinus, Linné.

Llansá (Maluquer), Pineda (Tomàs), Mataró (Hidalgo), Salvanià, Vilassar (Zulueta, Tomàs), Masnou (Maluquer), Barcelona (Hidalgo, Martorell, Paetu), Calafell (Samà).

La var.

lincta, Pulteney

se cita a Mataró (Hidalgo), Barcelona (Graells, Hidalgo).

Don Ramón de Bolós i Saderra

(A. C. S).

Lo dia 2 de Febrer passat morí en sa vila d'Olot D. Ramón de Bolós, fill segón de l'antiga i distingida familia dels Bolós, entusiasta naturalista dedicat desde sa joventut al estudi de les ciències naturals y molt especialment de la Botànica, continuant també en això la gloriosa tradició de sa familia.

Estudià la carrera de Farmacia en aquesta Universitat, essent deixeble del eminent botànic D. A. C. Costa.

Era tanta la seua afició a l'Historia Natural, que entremetx dels horrors i etzars de la guerra civil en que, portat per ses idees polítiques, figurà en l'exèrcit carlista, trobava temps de recullir exemplars amb que aumentar ses coleccions de Botànica, Malacologia, Mineralogía, etc., etc.; de manera, que al final de la campanya, estant al front de la farmacia del hospital de Camprodón, va entrar en aquella vila considerada neutral, lo general Chacón y quedà admirat, al visitar l'hospital, de les col·leccions del Sr. Bolós, elogiantles en gran manera y ordenant que tot li fos respectat.

Acabada la guerra s'establí a sa ciutat nadiua y allí transcorregué sa vida entre l'exercici de sa carrera y sos estudis científics, especialment la Botànica, en que adquirí merescut renòm.

Formà un interessant Herbarí y diferents col·leccions de mineralogía, entomología y malacologia que cuidaba amorosament y tenia sempre a disposició de sos colegues.

Home modest, perfecte cavaller y ferm cristià, honrà, amb sa amistat, a molts sabis nacionals y estrangers, amb els quals corresponia.

Havia nat a la esmentada vila d'Olot lo dia 31 d'Agost de 1852.

Descansi en pau.

CRÓNICA

El soci D. Ramón de Casanova en una excursió feta al Vallés amb nostre President pels voltants de Sta. Eulària de Ronçanes, trobaren en un pou de can Ros l'interessanta falguera *Phyllitis hemionitis* (Lag.) O. Ktze., més comunment coneguda per la denominació sinonímica: *Scolopendrium sagittatum* D. C.; els masovers dels voltants la anomenen *Herba melsera*, nom donat a forces punts de nostra terra a l'especie congènere: *Phyllitis scolopendrium* (L.) New., que també, conservant una nomenclatura, que deu passar a la sinonímia, han classificat fins ara nostres botànics com *Scolopendrium officinale* Sm., i que aixís mateix trobaren en una mina de pou propera. Els hi digueren qu'n hi havia en la boca d'una mina del vehí poble de Bigas i enlloc més, en tota la comarca. Les escasses cites e insegures que de dita especie porten els autors que s'han ocupat de la Flora de Catalunya, i la comunicació de nostre erudit consoci honorari Dr. Pau en el Butlletí de Novembre (v. secció oficial) de 1912, donen particular interès a nostra troballa.

Comunicacions.—El Sr. President participa haber retrovat d'ença el jorn 8 d'Abril la curiosa falguera anyal *Anogramma leptophylla* (L.) Link, en els indrets assenyalats en lo Butlletí de Juny de 1912, pro els exemplars molt esquistats per la seca persistent que patim; al ensemps que 'ls peus de *Convolvulus altheoides* L. amb flors blanques de que doná compte l'any passat, en el Butlletí del mes de Maig; *albinisme* congénit i que no s'observa mes qu' en els mateixos peus, donat que l'especie es açí perenne, encare que no floreix a l'hivern.